



ΟΙ ΘΕΙΕΣ ΑΡΧΕΣ

Εισαγωγή στη διδασκαλία του Αιδ. Σαν Μιόνγκ Μου

Μέρος 1ο Μέρος 2ο Μέρος 3ο Μέρος 4ο **Μέρος 5ο** Μέρος 6ο

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ



Foto: depositphotos.com, ID 14001935

Εάν τον είχαν αναγνωρίσει ...

... δεν θα τον είχαν σκοτώσει!

Ο Ισραηλιτικός λαός είχε προετοιμαστεί από το Θεό για να υποδεχτεί τον Μεσσία. Επί 2.000 χρόνια - περνώντας μέσα από σκληρές δοκιμασίες - οι Ισραηλίτες έπρεπε να αποδείξουν την υπακοή τους στο θέλημα του Θεού. Αλλά, όταν ο Ιησούς από τη Ναζαρέτ - ένας νεαρός άνδρας προερχόμενος από ένα ταπεινό υπόβαθρο και ντυμένος με απλά ρούχα - εμφανίστηκε στο προσκήνιο και διακήρυξε, ότι ήταν ο απεσταλμένος από τον Θεό Μεσσίας, ήταν δύσκολο για την εβραϊκή ηγεσία να τον αποδεχτεί. Γιατί; Επειδή ανέμεναν έναν εντελώς διαφορετικό Μεσσία.

Η απόρριψη του Ιησού, ως Μεσσία, σήμαινε μια δραματική οπισθοδρόμηση για την Πρόνοια του Θεού να οικοδομήσει τη Βασιλεία Του πάνω στη γη. Σήμαινε επίσης, ότι ο Ιησούς θα έπρεπε να ακολουθήσει ένα οδυνηρό μονοπάτι που θα τέλειωνε με το βίαιο και πρόωρο θάνατό του στο σταυρό. Τραγικώς, η δίωξή του και ο θάνατός του ενορχηστρώθηκαν από τους ίδιους τους ανθρώπους που ο Θεός είχε προετοιμάσει να τον υποδεχτούν και να τον υποστηρίξουν.

Η διαπίστωση, ότι ο Ιησούς πέθανε στο σταυρό όχι εξαιτίας του προκαθορισμένου θελήματος του Θεού, αλλά επειδή οι προετοιμασμένοι άνθρωποι απέτυχαν να εκπληρώσουν την ευθύνη τους είναι εξίσου οδυνηρή όσο και λυτρωτική. Αυτή η νέα κατανόηση για τον Ιησού και την αποστολή του ανοίγει το δρόμο για μια νέα πνευματική αναμόρφωση, η οποία θα έχει μεγάλο αντίκτυπο σε ολόκληρο το Χριστιανισμό.

Η προετοιμασία της ανθρωπότητας για να αναγνωρίσει, να υποδεχθεί και να κατανοήσει τον Μεσσία

Ο Ιησούς Χριστός ήρθε πριν από 2.000 χρόνια ως ο δεύτερος Αδάμ για να ολοκληρώσει την Πρόνοια της Αποκατάστασης και να εγκαθιδρύσει το Βασίλειο των Ουρανών επί της γης.

Ο κύριος στόχος της προετοιμασίας του Θεού ήταν να οικοδομήσει σε εθνικό επίπεδο το θεμέλιο για τον Μεσσία στο Ισραήλ. Αφού οι Ισραηλίτες επέστρεψαν από την αιχμαλωσία στη Βαβυλώνα, ο Θεός προετοίμασε τον εκλεκτό λαό μεταρρυθμίζοντας και ανανεώνοντας τον Ιουδαϊσμό μέσω του πνευματικού έργου του Εζρά και του Νεεμιά. Κατά τη διάρκεια μιας περιόδου 400 χρόνων, οι Ισραηλίτες, με επίκεντρο το Νόμο και το Ναό, απέδειξαν την πίστη τους και περίμεναν με ανυπομονησία το Μεσσία.

Παρόλο που ο Θεός είχε επικεντρωθεί στην προετοιμασία του έθνους του Ισραήλ, προετοίμασε αντίστοιχα και τον υπόλοιπο κόσμο για την έλευση του Μεσσία. Πριν τον ερχομό του Ιησού, η μεγάλη αυτοκρατορία της Ρώμης είχε εγκαθιδρυθεί με εκτεταμένες εμπορικές οδούς. Η Ρωμαϊκή αυτοκρατορία επεκτάθηκε εκτενώς και βρισκόταν σε επαφή με πολλούς άλλους ανεπτυγμένους πολιτισμούς. Με βάση αυτό το εξωτερικό θεμέλιο, η διδασκαλία του Μεσσία θα μπορούσε να εξαπλωθεί γρήγορα από το Ισραήλ στη Ρώμη και από τη Ρώμη σε ολόκληρο τον κόσμο.



IMPERIUM
ROMANUM



ΣΙΝΤΑΡΤΑ ΓΚΑΟΥΤΑΜΑ
περ. 563 - περ. 483 π.Χ.

Επιπλέον, περίπου τέσσερις αιώνες πριν από τον Χριστό, ο Θεός προετοίμασε εσωτερικά μέσω θρησκευτικών και ηθικών κινημάτων τον κόσμο για την έλευση του Μεσσία.

Στην Ινδία, ο πρίγκιπας Σιντάρτα Γκαουτάμα (Βούδας) απέρριψε τις υλικές ανέσεις και αναζήτησε τον αληθινό τρόπο ζωής. Από το παράδειγμα και τη διδασκαλία του αναπτύχθηκε ο Βουδισμός, ο οποίος έγινε μια από τις πιο σημαντικές θρησκείες στην Ανατολή.



ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ
551 - 479 π.Χ.

Στην Κίνα, εμφανίστηκε ο Κομφούκιος, ο οποίος δίδασκε έναν ιδιαίτερα ανεπτυγμένο ηθικό ανθρωπισμό. Ο Λάο Τσε καθιέρωσε την παράδοση του Ταοϊσμού.



ΜΑΛΑΧΙΑΣ
περ. 400 π.Χ.



ΙΣΡΑΗΛΙΤΕΣ

Επιστροφή
του
ΗΛΙΑ
(Μαλ 4:5-6)

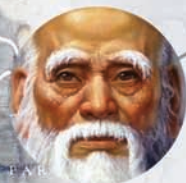
ΜΕΣΣΙΑΣ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ
ΤΟΥ
ΜΕΣΣΙΑ



ΡΩΜΗ

Κ
Ο
Σ
Μ
Ο
Σ



ΛΑΟ ΤΣΕ
πέθανε το 531 π.Χ.

Στην Ελλάδα, οι μεγάλοι κλασσικοί φιλόσοφοι Σωκράτης, Πλάτωνας και Αριστοτέλης προσπάθησαν να δημιουργήσουν ένα πρότυπο ανθρώπινης ηθικής δεοντολογίας και γνώσης.

Ο Μαλαχίας, ο συγγραφέας του τελευταίου βιβλίου της Παλαιάς Διαθήκης, προφήτευσε ότι ο Ηλίας, ο διάσημος προφήτης που έζησε τον 9ο αιώνα π.Χ., θα επέστρεφε στο Ισραήλ "πριν έρθει η ημέρα του Κυρίου", δημιουργώντας έτσι συγκεκριμένες μεσσιανικές προσδοκίες στους Εβραίους.



ΣΩΚΡΑΤΗΣ
470/469 - 399 π.Χ.

Μέσω αυτών και άλλων μέτρων, ο Θεός προετοίμασε το έδαφος για την εγκαθίδρυση της Βασιλείας Του επί της γης, για την οποία ο Ιησούς τόσο συχνά μιλούσε.

Η έλευση του προφήτη Ηλία είναι κρίσιμη για την εκπλήρωση της μεσσιανικής αποστολής

Ο τελευταίος προφήτης της Παλαιάς Διαθήκης, ο Μαλαχίας προφήτευσε: «Ίδού, εγώ θέλω αποστείλει προς εσάς Ηλίαν τον προφήτην, πριν έλθει η ημέρα του Κυρίου η μεγάλη και επιφανής.» (Μαλ 4:5)

Ως εκ τούτου, οι Εβραίοι ανέμεναν τον Ηλία να έρθει, πριν από τον ερχομό του Μεσσία. Σύμφωνα με τον Ιησού, ο Ιωάννης ο Βαπτιστής ήταν ο αναμενόμενος Ηλίας (Ματθ 11:14-17, Ματθ 17:10-13, Μαρκ 9:11-13).

Η προφητεία του Μαλαχία σχετικά με τον Ηλία εκπληρώθηκε με την εμφάνιση του Ιωάννη του Βαπτιστή. Δεν ήταν ο ίδιος ο Ηλίας, αλλά κληρονόμησε την αποστολή του προφήτη Ηλία: να υποτάξει τον Σατανά και να προετοιμάσει το δρόμο για τον ερχομό του Μεσσία.

Ο Ιωάννης είχε ήδη επιλεγεί ενόσω βρισκόταν στη μήτρα της μητέρας του. Ο αρχάγγελος Γαβριήλ είχε αναγγείλει στον Ζαχαρία, ότι η σύζυγός του, η Ελισάβετ, θα έφερνε στον κόσμο ένα γιό που θα προετοίμαζε τον λαό του για την έλευση του Κυρίου.

«.. και θα κάνει πολλούς Ισραηλίτες να επιστρέψουν στον Κύριο το Θεός τους. Αυτός θα προπορευτεί στο έργο του Κυρίου με το πνεύμα και τη δύναμη του προφήτη Ηλία. Θα συμφιλιώσει πατέρες με παιδιά, και θα κάνει τουσ ασεβείς να αποκτήσουν τη φρόνηση των δικαίων. Έτσι θα ετοιμάσει το λαό να υποδεχτεί τον Κύριο», (Λουκ 1:16-17)

Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΗΛΙΑΣ

έζησε 900 χρόνια
πριν από τον Ιησού



Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

έδρασε κατά τη διάρκεια
της ζωής του Ιησού
«με το πνεύμα» του Ηλία

ΔΥΟ ΕΠΟΧΕΣ
ΔΥΟ ΠΡΟΣΩΠΑ
ΜΙΑ ΑΠΟΣΤΟΛΗ

«Καθώς ο κόσμος περιέμενε κι όλοι σκέφτονταν μέσα τους για τον Ιωάννη, μήπως αυτός είναι ο Χριστός;» (Λουκ 3:15)

Οι μαθητές του Ιησού δεν ήξεραν τις Γραφές και γι' αυτό δεν μπορούσαν να απαντήσουν στις ερωτήσεις που τους έκαναν οι Γραμματείς και οι Φαρισαίοι, έτσι έθεσαν αυτά τα ερωτήματα στον Ιησού: «Γιατί οι γραμματείς λένε πως πρέπει να έρθει πρώτα ο Ηλίας; Ο Ιησούς απάντησε: .. Σας βεβαιώνω όμως πως ο Ηλίας ήρθε ήδη, μα δεν τον αναγνώρισαν.. Τότε κατάλαβαν οι μαθητές πως τους μίλησε για τον Ιωάννη το Βαπτιστή.» (Ματθ 17:12-13)

Επειδή οι Εβραίοι δεν εμπιστευόνταν τον Ιησού, ήθελαν να μάθουν απευθείας από τον Ιωάννη εάν ήταν ο Ηλίας, όπως ο Ιησούς είχε δηλώσει. «Αυτή είναι η μαρτυρία που έδωσε ο Ιωάννης, όταν οι Ιουδαίοι άρχοντες έστειλαν από τα Ιεροσόλυμα ιερείς και Λευίτες να τον ρωτήσουν: "Εσύ ποιός είσαι;" "Τότε αυτός διακήρυξε και δεν αρνήθηκε· διακήρυξε απερίφραστα: "Δεν είμαι εγώ ο Μεσσίας". "Τότε λοιπόν;" τον ρώτησαν. "Μήπως είσαι ο Ηλίας;" Εκείνος είπε: "Όχι δεν είμαι." "Μήπως είσαι ο προφήτης που περιμένουμε;" Κι απάντησε "Όχι".» (Ιω 1:19-21)

Η απάντηση του Ιωάννη, ότι δεν ήταν ο Ηλίας, έφερε τον Ιησού σε μια πολύ δύσκολη θέση. Ο Ιωάννης έκανε τον Ιησού να φαίνεται ψεύτης και απατεώνας στα μάτια του λαού, καθιστώντας ακόμη πιο δύσκολο γι' αυτούς να αποδεχθούν τον Ιησού και να τον ακολουθήσουν. Αν δεν είχε έρθει ακόμα ο Ηλίας, σήμαινε ότι ούτε ο Μεσσίας είχε έρθει.

Ως αποτέλεσμα, οι Εβραίοι εξακολουθούν να περιμένουν την επιστροφή του προφήτη Ηλία, ακόμα και σήμερα!

Ιωάννης ο Βαπτιστής: Ο λόγος του είχε μεγάλο κύρος, χρησιμοποίησε όμως αυτό το κύρος για να υποστηρίξει τον Ιησού;

Όταν ο Ιησούς ζήτησε από τον Ιωάννη να τον βαφτίσει, ο Ιωάννης αμέσως αισθάνθηκε, ότι αυτός θα έπρεπε να βαφτιστεί από τον Ιησού. Έπειτα, ο Ιωάννης είπε στους μαθητές του, ότι είχε δει το πνεύμα του Θεού να κατεβαίνει και να παραμένει πάνω στον Ιησού και ότι ο Ιησούς είναι ο Αμνός του Θεού που θα πάρει πάνω του τις αμαρτίες των ανθρώπων (Ιω 1:29).

Αυτά τα λόγια δείχνουν, ότι ο Ιωάννης ήξερε την μεσσιανική ταυτότητα του Ιησού. Η ατομική αποστολή του Ιωάννη, να προετοιμάσει τον δρόμο για τον Ιησού έπρεπε να είχε ολοκληρωθεί με τη βάπτισή του Ιησού. Ακολουθώντας, έπρεπε να ακολουθήσει τον Ιησού, να γίνει ο κύριος μαθητής του και να τον υπηρετήσει ως τον κύριό του, φέροντας έτσι ανθρώπους στον Ιησού και όχι στον εαυτό του.

Ωστόσο, ο Ιωάννης κατακλύστηκε από αμφιβολίες καθώς συνέκρινε τη ζωή του με εκείνη του Ιησού. Θεωρούσε, ότι ο Ιησούς δεν σεβόταν τον μωσαϊκό νόμο. Οι μαθητές του Ιησού ήταν απλοί ψαράδες και οι φίλοι του ήταν φοροσυλλέκτες, πόρνες και άλλα άτομα κατώτερης τάξης. Ο Ιωάννης ίσως περίμενε, ότι ο Μεσσίας θα έρθει μέσα σε δόξα, στο θρόνο του Δαυίδ. Αλλά, ο Ιησούς ήταν ένας άνθρωπος με ταπεινή καταγωγή και γι' αυτό πολλοί τον πεφρονούσαν.

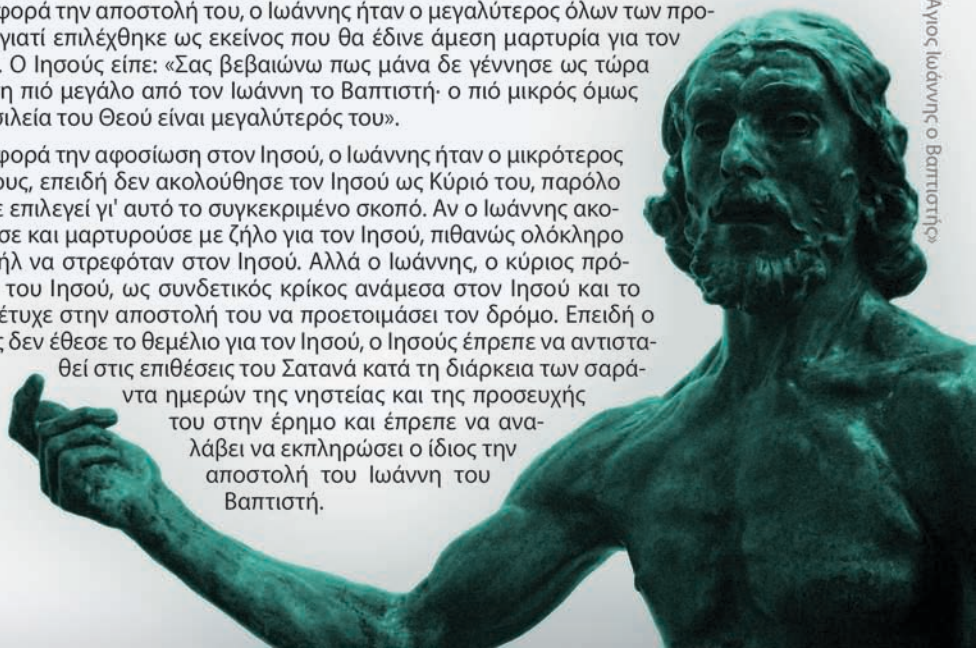
Όταν ο Ιωάννης βρισκόταν στη φυλακή, αναρωτήθηκε και πάλι για τον Ιησού, αφού άκουσε για τα έργα και τα θαύματά του. Γι' αυτό έστειλε δύο από τους μαθητές του να ρωτήσουν τον Ιησού: «Εσύ είσαι ο Μεσσίας που πρόκειται να έρθει ή να περιμένουμε άλλον;» (Λουκ 7:20).

Αυτή η ερώτηση πρόσβαλε τον Ιησού και τους απάντησε λέγοντας: "Να πείτε στον Ιωάννη αυτά που είδατε και ακούσατε: Τυφλοί ξαναβλέπουν, κουτοί περπατούν, λεπροί καθαρίζονται, κουφοί ακούν, νεκροί ανασταίνονται, φτωχοί ακούνε το χαρμόσυνο άγγελμα. Και μακάριος είναι όποιος δε χάσει την εμπιστοσύνη του σ' εμένα." (Λουκ 7:22-23).

Ο Ιωάννης, ο πρόδρομος του Χριστού, έγινε το μεγαλύτερό του εμπόδιο

Ο Ιωάννης θα έπρεπε να είχε αναγνωρίσει τον Ιησού, τουλάχιστον από τα έργα του. Όσον αφορά την αποστολή του, ο Ιωάννης ήταν ο μεγαλύτερος όλων των προφητών, γιατί επιλέχθηκε ως εκείνος που θα έδινε άμεση μαρτυρία για τον Μεσσία. Ο Ιησούς είπε: «Σας βεβαιώνω πως μάνα δε γέννησε ως τώρα προφήτη πιο μεγάλο από τον Ιωάννη το Βαπτιστή· ο πιο μικρός όμως στη βασιλεία του Θεού είναι μεγαλύτερός του».

Όσον αφορά την αφοσίωση στον Ιησού, ο Ιωάννης ήταν ο μικρότερος από όλους, επειδή δεν ακολούθησε τον Ιησού ως Κύριό του, παρόλο που είχε επιλεγεί γι' αυτό το συγκεκριμένο σκοπό. Αν ο Ιωάννης ακολουθούσε και μαρτυρούσε με ζήλο για τον Ιησού, πιθανώς ολόκληρο το Ισραήλ να στρεφόταν στον Ιησού. Αλλά ο Ιωάννης, ο κύριος πρόδρομος του Ιησού, ως συνδετικός κρίκος ανάμεσα στον Ιησού και το λαό, απέτυχε στην αποστολή του να προετοιμάσει τον δρόμο. Επειδή ο Ιωάννης δεν έθεσε το θεμέλιο για τον Ιησού, ο Ιησούς έπρεπε να αντισταθεί στις επιθέσεις του Σατανά κατά τη διάρκεια των σαράντα ημερών της νηστείας και της προσευχής του στην έρημο και έπρεπε να αναλάβει να εκπληρώσει ο ίδιος την αποστολή του Ιωάννη του Βαπτιστή.



Εικόνα: Ογκύστ Ροντέν «Ο Άγιος Ιωάννης ο Βαπτιστής»

Ιησούς - παρεξηγημένος και εγκαταλελειμμένος από την εβραϊκή ηγεσία

Λόγω της αποτυχίας του Ιωάννη του Βαπτιστή, ο Ιησούς δεν μπορούσε να προσεγγίσει τους ηγέτες και τους ισχυρούς ανθρώπους της εβραϊκής κοινωνίας. Οι ίδιοι οι ηγέτες που ο Ιησούς χρειαζόταν για να εκπληρώσει την αποστολή του, στράφηκαν εναντίον του. Χρησιμοποίησαν επίσης την επιρροή τους για να παρεμποδίσουν τους ανθρώπους να ακολουθήσουν τον Ιησού.

Αυτοί οι θρησκευτικοί ηγέτες είχαν δυνατή πίστη και είχαν κάνει πολλές καλές πράξεις και έτσι δημιούργησαν ένα ισχυρό πνευματικό θεμέλιο. Ως εκ τούτου, ο Ιησούς ήθελε να είναι οι πρώτοι που θα δέχονταν το Ευαγγέλιο. Ήταν οι "πλούσιοι στο πνεύμα", που είχαν τα προσόντα και την ικανότητα να κατανοήσουν τη μεσσιανική αποστολή και το περιεχόμενο της διδασκαλίας του Μεσσία.

Στο κατά Ματθαίο 22:8-10 διαβάζουμε: "... το τραπέζι του γάμου είναι έτοιμο, μα οι καλεσμένοι δε φάνηκαν άξιοι. Πηγαίνετε, λοιπόν, στα σταυροδρόμια κι όσους βρείτε καλέστε τους στους γάμους. Βγήκαν τότε οι δούλοι στους δρόμους και μάζεψαν όλους όσους βρήκαν, κακούς και καλούς".

Μεταξύ των "καλεσμένων του γάμου" ήταν ο Ιωάννης ο Βαπτιστής, οι ιερείς, οι Φαρισαίοι, οι Γραμματείς και οι ηγέτες του εβραϊκού λαού, που όλοι είχαν προσφέρει μεγάλη υπηρεσία στην Πρόνοια του Θεού μέχρι εκείνη τη στιγμή.

Οι πνευματικοί ηγέτες όμως τον απέρριψαν, οπότε ο Ιησούς έπρεπε να στραφεί στους "φτωχούς στο πνεύμα": τους ψαράδες της Γαλιλαίας, τους φοροεισπράκτορες, τις πόρνες και άλλους ανθρώπους από τις κατώτερες κοινωνικές τάξεις, που δεν είχαν τα απαραίτητα προσόντα. Οι μαθητές του Ιησού ήταν ειλικρινείς, καλόκαρδοι άνθρωποι, αλλά η κοινωνία τους θεωρούσε "απόβλητους".



Οι κύριοι λόγοι για τους οποίους η εβραϊκή ηγεσία δεν αναγνώρισε τον Ιησού ως το Μεσσία.

- Ο εβραϊκός λαός εκείνης της εποχής είχε γενικά μια μη ρεαλιστική, υπερφυσική μεσαιωνική προσδοκία. Πολλοί ήλπιζαν σε ένα «πολιτικό Μεσσία» που θα τους ελευθέρωνε από τους Ρωμαίους.
- Οι άνθρωποι δεν κατανόησαν τις νέες διδασκαλίες και τις πράξεις του Ιησού, που έμοιαζαν να αντιτίθενται στον εβραϊκό νόμο.
- Ο Ιησούς θεωρήθηκε ως απειλή για την εβραϊκή παράδοση και τα έθιμα.
- Προετοιμασμένοι άνθρωποι που γνώριζαν την αληθινή ταυτότητα του Ιησού δεν έδωσαν μαρτυρία γι' αυτόν με ένα ισχυρό και πειστικό τρόπο.

«Αλίμονό σας, Γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριτές, γιατί κλείνετε στους ανθρώπους το δρόμο για τη βασιλεία των ουρανών. Ούτε εσείς μπαίνετε ούτε το επιτρέπετε σ' όσους θέλουν να μπουν.»

(Μτ 23:14)

Ο Ιησούς είναι ο μονογενής Υιός του Θεού.

Ενσάρκωσε την αγάπη και το θέλημα του Ουράνιου Πατέρα του. Κατά τη διάρκεια της αποστολής του ο Ιησούς εκδήλωσε και εξέφρασε αυτήν την αγάπη με πολλούς διαφορετικούς τρόπους.

Ο Ιησούς είχε ένα διακαή πόθο, να πραγματοποιήσει το αρχικό ιδεώδες του Θεού και να απελευθερώσει το Θεό και την ανθρωπότητα από τα βάσανα και τη δυστυχία κατά τη διάρκεια της ζωής του.

Η καρδιά του Θεού είναι γεμάτη συμπόνια και πολλή έγνοια για τα παιδιά Του. Σε πολύ μικρή ηλικία, ο Ιησούς ανακάλυψε αυτήν την υπέροχη καρδιά του Πατέρα του. Όπως και ο ίδιος ο Θεός, ο Ιησούς αισθάνθηκε τον πόνο της ανθρωπότητας και εμφορήθηκε από συμπόνια για τους ανθρώπους που ζούσαν στον πεσμένο κόσμο, έναν κόσμο γεμάτο συγκρούσεις και πνευματικό σκοτάδι. Γι' αυτό το λόγο, ο Ιησούς είχε μια έντονη επιθυμία να σώσει την ανθρωπότητα. Ήξερε, ότι ο Θεός δεν ήθελε ποτέ τα παιδιά Του να υποφέρουν, αλλά αντ' αυτού ήθελε να έχουν μια καλή, ευτυχισμένη ζωή. Οι άνθρωποι δημιουργήσαν την κόλαση, όταν ο Αδάμ και η Εύα επαναστάτησαν εναντίον του Θεού και απομακρύνθηκαν από Αυτόν, προξενώντας Του έτσι μεγάλο πόνο. Ο Ιησούς γνώριζε καλά τον καημό του Θεού. Ένωσε την αγωνία και τη θλίψη του Πατέρα του, ο οποίος για χιλιάδες χρόνια προσπάθησε να σώσει τα παιδιά Του· και γνώριζε πώς ο Θεός αντιμετώπιζε συνεχώς την απόρριψη, τη συκοφαντία και την παρανόηση.

Στην παραβολή του Ασώτου (Λουκ 15:11-32) ο Ιησούς μιλάει για έναν πατέρα που ένιωσε απίστευτη χαρά όταν είδε τον χαμένο γιό του να επιστρέφει σπίτι, αφού έζησε μια ζωή γεμάτη αμαρτία και εγωισμό. Κατά τη διάρκεια της πολύχρονης απουσίας του γιού του, ο πατέρας αγωνιούσε διαρκώς, αφού γνώριζε την άθλια κατάσταση του γιού του. Περιέμενε απεγνωσμένα τη στιγμή που θα μπορούσε να καλωσορίσει τον γιό του και να πάει στο σπίτι και να τον αγκαλιάσει. Σε αυτή την ιστορία, ο θλιμμένος πατέρας συμβολίζει τον Θεό που θρηνεί για την ανθρωπότητα.



Όλοι οι άνθρωποι στον πεσμένο κόσμο είναι σαν τον άσωτο υιό που έχει εγκαταλείψει τον πατέρα του. Ο Ιησούς ήθελε να θέσει τέρμα στον πόνο του Θεού, όσο το δυνατόν πιο γρήγορα και να απελευθερώσει τον Θεό από τα δεινά Του. Ως εκ τούτου αισθανόταν βιασύνη: Ήθελε να σώσει τους ανθρώπους και να εδραιώσει το Βασίλειο του Θεού χωρίς καθυστέρηση. Αυτή η βιασύνη στην καρδιά του Ιησού εκφράζεται επίσης στο κατά Λουκά Ευαγγέλιο (Λουκ 9:59-62). Δεν υπήρχε χρόνος για να θάψουν τους νεκρούς ή να αποχαιρετήσουν συγγενείς. Αυτό δείχνει ότι όλα έπρεπε να εκπληρωθούν κατά τη διάρκεια της ζωής του Ιησού (Μτ 4:17).

Ο Ιησούς όταν βρέθηκε αντιμέτωπος με τη δυσπιστία και την απόρριψη, απογοητεύτηκε και απελπίστηκε

Ο Ιησούς ήταν βαθιά απογοητευμένος και στενοχωρημένος που απορρίφθηκε από την πλειονότητα του λαού του Ισραήλ. Όταν οι Ισραηλίτες δεν πίστεψαν σε αυτόν, αλλά τον απαρνήθηκαν και του εναντιώθηκαν, πήγαν ενάντια στο θέλημα του Θεού. Ο Ιησούς συνέχισε να διακηρύσσει, ότι ήταν ο Μεσσίας δυνατά και σθεναρά, με όλη την καρδιά και την ψυχή του, για να κάνει τους ανθρώπους να στραφούν σε αυτόν.

Στο κατά Ιωάννη 5:39-40 ο Ιησούς είπε: “Εσείς μελετάτε με ζήλο τις Γραφές, με την πεποίθηση πως σ’ αυτές θα βρείτε την αιώνια ζωή· ακριβώς όμως αυτές είναι που δίνουν μαρτυρία για μένα. Κι όμως δεν είστε πρόθυμοι να έρθετε κοντά μου, για να βρείτε την αληθινή ζωή.” Και στο κατά Ιωάννη 10:37-38: “Αν δεν κάνω τα έργα του Πατέρα μου, μη με πιστεύετε. Αν όμως αυτά κάνω, ακόμα κι αν δεν πιστεύετε σ’ εμένα, πιστέψτε τουλάχιστον στα έργα. Έτσι θα μάθετε και θα αναγνωρίσετε ότι ο Πατέρας ζει μέσα σ’ εμένα, κι εγώ ζω μέσα στον Πατέρα.”

Ιησούς:

“Το έργο του Θεού είναι να πιστέψετε στον απεσταλμένο Του”.

(Ιω 6:29)

Ο Ιησούς επένδυσε πλήρως όλη του την καρδιά και ενέργεια για να κάνει τους ανθρώπους να πιστέψουν σε αυτόν. Κήρυξε και δίδαξε ακούραστα. Όσο πιο προφανές γινόταν, ότι οι Ισραηλίτες δεν μπορούσαν να πιστέψουν στα λόγια του, τόσο περισσότερο προσπάθησε να τους αποδείξει ποιός είναι κάνοντας θαύματα. Θεράπευσε αρρώστους, έδωσε φως στους τυφλούς, εκδίωξε κακά πνεύματα. Δυστυχώς όμως, μόνο λίγοι από αυτούς που είχαν θεραπευτεί έγιναν ενεργοί και δραστήριοι οπαδοί του Ιησού. Εκτός από αυτό, οι ηγέτες του Ιουδαϊσμού ήταν τόσο ενοχλημένοι και εκνευρισμένοι από το έργο του Ιησού, που άρχισαν να τον θεωρούν ως συνεργό του διαβόλου και εμπόδιζαν τους ανθρώπους να τον ακολουθήσουν. “Αυτός δεν διώχνει τα δαιμόνια αλλιώς, παρά με τη δύναμη του Βεελζεβούλ, του άρχοντα των δαιμονίων.” (Μτ 12:24). Μετά από λίγο καιρό, άρχισαν να αναζητούν μια ευκαιρία για να τον σκοτώσουν.



Βασίλη Σουρικόβ “Ο Ιησούς θεραπεύει τον εκ γενετής τυφλό”

Ο Ιησούς ήθελε να αγκαλιάσει τον εκλεκτό λαό

Στο τέλος της ομιλίας του στους Φαρισαίους, ο Ιησούς εξέφρασε τη βαθιά του ανησυχία για την Ιερουσαλήμ. Στο κατά Ματθαίο 23:37-38 διαβάζουμε: "Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, που σκοτώνεις τους προφήτες και λιθοβολείς αυτούς που σου στέλνει ο Θεός! Πόσες φορές θέλησα να συνάξω τα παιδιά σου όπως η κλώσα συνάζει τα κλωσόπουλα κάτω από τις φτερούγες της, αλλά εσείς δεν το θελήσατε. Γι' αυτό ο τόπος σας θα ερημωθεί!"

Ο Ιησούς αγαπούσε τον περιούσιο λαό που είχε θέσει τα θεμέλια για την έλευσή του μέσα από πολύχρονες θυσίες και ταλαιπωρίες, ως λαός και ως έθνος. Χωρίς αμφιβολία, ο Ιησούς ήθελε να αγκαλιάσει τους Ισραηλίτες, τον εκλεκτό λαό που ο Θεός είχε εγκαθιδρύσει με ένα βασικό στόχο: να αποδεχθούν το Μεσσία.

Όλη η ιστορία του έθνους του Ισραήλ είναι ένα ιστορικό αρχείο για το πως ο Θεός δίδασκε τους Ισραηλίτες να υποδεχθούν και να ενωθούν με το Μεσσία, όταν αυτός έρθει. Ο Θεός προετοίμαζε αυτό τον λαό, επί εκατοντάδες χρόνια για να ακολουθήσουν το Μεσσία, όχι για να τον δολοφονήσουν.

- Επί δύο χιλιάδες χρόνια, ο Θεός δίδασκε το λαό του Ισραήλ να ακολουθεί πιστά τις οδηγίες του και να τιμά τα αντικείμενα που Τον αντιπροσώπευαν συμβολικά (Κιβωτός της Διαθήκης, Ναός, Προφήτες). Μόνο με την ενότητά του με Τον Λόγο του Θεού, μπορούσε ο εκλεκτός λαός να λάβει την ευλογία του Θεού και να προστατευθεί από την παρακμή και την καταστροφή. Ήταν ένα είδος εκπαίδευσης, η οποία αποσκοπούσε στην ένωση του εκλεκτού λαού με τον Μεσσία κατά τον ερχομό του.
- Σε περιόδους δυσκολιών, ο Θεός έστειλε προφήτες που ενθάρρυναν τους ανθρώπους και ενστάλαξαν μέσα τους την ελπίδα, ότι στο μέλλον ο Μεσσίας και Σωτήρας θα ερχόταν σε αυτούς. Ο Θεός δημιούργησε μια μεγάλη λαχτάρα στις καρδιές των ανθρώπων να συναντήσουν το Μεσσία, να τον ακολουθήσουν, να τον τιμήσουν και να τον υπηρετήσουν.
- Όταν γεννήθηκε ο Ιησούς, πολλοί σημαντικοί άνθρωποι ενημερώθηκαν από τον ουρανό, μέσω οραμάτων και ενδείξεων, για την έλευση και την ταυτότητά του. Ακόμη, η αποστολή ενός προδρόμου, όπως ο Ιωάννης ο Βαπτιστής, στην αρχή της δημόσιας αποστολής του Ιησού, έμελλε να συμβάλει στην καθοδήγηση του περιούσιου λαού στην αποδοχή και κατανόηση της μεσσιανικής αποστολής του Ιησού.



Ο Ιησούς ήθελε να αποφύγει την πιθανή συμφορά και τραγωδία, που θα έπληττε το λαό του και την ανθρωπότητα

Ο Ιησούς προσπαθούσε απεγνωσμένα να εμποδίσει τις τραγωδίες που ο περισσότερος λαός και η ανθρωπότητα θα υπέμεναν ως συνέπεια του θανάτου του στο σταυρό. "Όταν ο Ιησούς πλησίασε και είδε την πόλη, έκλαψε για αυτήν. 'Μακάρι', είπε, 'να ήξερες κι εσύ, έστω κι αυτή την ημέρα, τι θα μπορούσε να σου χαρίσει η ειρήνη. Τώρα όμως αυτό μένει κρυφό από τα μάτια σου. Θα έρθουν για σένα μέρες που οι εχθροί σου θα σε ζώσουν με χαρακώματα, θα σε περικυκλώσουν και θα σε πολιορκήσουν από παντού. Θα αφανίσουν κι εσένα και τα παιδιά σου και δε θα σου αφήσουν πέτρα πάνω στην πέτρα. Κι όλα αυτά, γιατί δεν έδωσες σημασία την ημέρα που σε επισκέφθηκε ο Θεός.'" (Λουκ 19:41-44)

Το γεγονός, ότι ο Ιησούς απορρίφθηκε, ενάντια στο θέλημα του Θεού, είχε πολλές αρνητικές συνέπειες:

Τα δεινά του εβραϊκού λαού:

Ο σκοπός του Μεσσία ήταν να φέρει Σωτηρία σε όλη την ανθρωπότητα (Ιω 3:16). Εάν οι άνθρωποι του κόσμου είχαν λυτρωθεί, αναμφισβήτητα θα τιμούσαν και θα επαινούσαν τον εκλεκτό λαό, ο οποίος είχε αναδείξει το Σωτήρα. Ο λαός του Ισραήλ θα είχε λάβει ειδική αναγνώριση και σεβασμό από όλους τους λαούς για τον ιστορικό του ρόλο στην προετοιμασία της έλευσης του Μεσσία. Ωστόσο, μετά το θάνατο του Ιησού στο σταυρό, συνέβη το αντίθετο. Ο εβραϊκός λαός αντί να λάβει δόξα, επαίνους και τιμές, τα βάσανα του επιδεινώθηκαν.

Τα δεινά των Χριστιανών:

Ο Ιησούς δεν ήρθε για να ιδρύσει μια νέα θρησκεία. Ήρθε για να φέρει το Βασίλειο του Θεού, το βασίλειο της ειρήνης και της αρμονίας στη γη, δηλαδή την εκπλήρωση όλων των θρησκειών. Ωστόσο, εξαιτίας της δυσπιστίας του εβραϊκού λαού και της επακόλουθης σταύρωσης, μετά το θάνατο του Ιησού μια νέα θρησκεία δημιουργήθηκε από τους διαδόχους του.

Αυτή η νέα θρησκεία είναι ο Χριστιανισμός, η κύρια αποστολή της οποίας είναι να προετοιμάσει τους ανθρώπους για τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού. Ο Χριστιανισμός ξεκίνησε ως θρησκεία του μαρτυρίου και οι άνθρωποι που πίστευαν στον Ιησού - οι χριστιανοί - θεωρούνταν απειλή για τον ρωμαϊκό πολιτισμό και ως εκ τούτου εκδιώχθηκαν με πολλούς φρικτούς τρόπους.

Η Βασιλεία του Θεού δεν εγκαθιδρύθηκε:

Τα δεινά του Θεού και της ανθρωπότητας, τα οποία ο Ιησούς ήθελε να σταματήσει, συνεχίστηκαν.

Ο εφιάλτης του Θεού - η ιστορία του πόνου, των συγκρούσεων και της αιματοχυσίας - παρατάθηκε.



1. Οι πρώτες χριστιανές Περπέτουα και Φηλικίτη πέθαναν ως μάρτυρες το 203 μ.Χ. στο αμφιθέατρο της Καρχηδόνας.
2. Το Κολοσσαίο στη Ρώμη, όπου πολλοί Χριστιανοί πέθαναν ως μάρτυρες.

Εάν δεν υπήρχε άλλος τρόπος για να προχωρήσει η Πρόνοια του Θεού για τη Σωτηρία, ο Ιησούς ήταν έτοιμος να θυσιάσει και τη ζωή του χωρίς δεύτερη σκέψη.

Στον Κήπο της Γεθσημανής ο Ιησούς προσευχόταν: "Πατέρα μου, αν είναι δυνατό, ας μην πτώ αυτό το ποτήρι· όμως ας μη γίνει το δικό μου θέλημα αλλά το δικό σου." (Μτ 26:39). Παρακαλούσε τον Θεό να μην χρειαστεί να πάρει το δρόμο του σταυρού, αλλά ο Ιησούς δεν είπε αυτή την προσευχή σε μια στιγμή δισταγμού ή αδυναμίας. Μετά πρόσθεσε: "ας γίνει το θέλημά σου."

Ο Ιησούς ήταν πρόθυμος να προσφέρει οποιαδήποτε θυσία ήταν απαραίτητη, για να προωθήσει το θέλημα του Θεού, έστω κι αν αυτό σήμαινε πόνο, βασανιστήρια και θάνατο.

Ήταν έτοιμος να πεθάνει, αλλά ήξερε, ότι με αυτόν τον τρόπο δεν θα μπορούσε να φέρει την πλήρη λύτρωση. Αν υπήρχε ακόμη η παραμικρή ευκαιρία να γίνει αποδεκτός από το λαό και να τους πείσει για τον αρχικό σκοπό του, θα άρπαζε αυτή την ευκαιρία αμέσως. Γνώριζε, ότι μόνο τότε η καρδιά του Θεού θα μπορούσε να παρηγορηθεί. Ως εκ τούτου προσευχόταν με απόγνωση μέχρι την τελευταία στιγμή.

Ο Ιησούς δεν προσευχόταν για να αποφύγει το δικό του μαρτύριο.

Προσευχόταν για να δώσει ένα τέλος στα δεινά του Θεού και της ανθρωπότητας. Ο Ιησούς προσευχόταν για μια τελευταία εναλλακτική λύση, προκειμένου να εκπληρώσει το αρχικό σχέδιο του Θεού, τη Βασιλεία των Ουρανών επί της γης. Αυτό θα απελευθέρωνε πλήρως τον Θεό και την ανθρωπότητα από τον πόνο και τη θλίψη.

Κανείς δεν κατάλαβε την απελπιστική κατάσταση, στην οποία ήταν ο Θεός και ο Ιησούς.

Αν οι τρεις κύριοι απόστολοι είχαν ενωθεί πλήρως με την καρδιά του Ιησού, καθώς αυτός προσευχόταν τόσο απεγνωσμένα στη Γεθσημανή, τότε η ιστορία θα είχε πάρει μια διαφορετική πορεία. Οι απόστολοι θα είχαν πάρει έμπνευση και δύναμη από το Θεό και θα μπορούσαν έτσι, σε αυτή την κρίσιμη στιγμή, να προστατεύσουν τον Ιησού πνευματικά.

Αυτό θα είχε προσφέρει στον Ιησού μια τελευταία δυνατότητα για να υλοποιήσει το αρχικό σχέδιο – την εγκαθίδρυση της Βασιλείας του Θεού επί της γης - κατά τη διάρκεια της ζωής του. Δεν θα έπρεπε να ακολουθήσει το δρόμο της αυτοθυσίας.

Παρότι ο Ιησούς ξύπνησε τους αποστόλους τρεις φορές, αυτοί πάλι αποκοιμήθηκαν και επομένως δεν μπόρεσαν να λάβουν έμπνευση από το Θεό. Ο Ιησούς έμεινε μόνος του, δεν υπήρχε κανείς να τον υποστηρίξει. Ο δρόμος του σταυρού ήταν αναπόφευκτος.



Ξυλογλυπτική
«Ο Ιησούς προσεύχεται στον
Κήπο της Γεθσημανής»,
εκτίθεται στον κήπο της
Γεθσημανής στην Ιερουσαλήμ

Μήπως αυτό σημαίνει ότι η αποστολή του Ιησού στη γη, η οποία κατέληξε στο σταυρό, ήταν μια αποτυχία; Φυσικά και όχι. Εάν ήταν, ο Χριστιανισμός δεν θα είχε διαδοθεί τόσο πολύ. Πολλοί άνθρωποι έχουν βιώσει τη χάρη της Λύτρωσης μέσω του Σταυρού. Άγιοι έχουν ενδυναμωθεί από τη σταύρωση του Ιησού και έχουν κάνει πολλά πλουδαία έργα για το Θεό και τον κόσμο.

Αυτό μας οδηγεί σε σημαντικές, κρίσιμες ερωτήσεις:

■ Σε ποιο βαθμό έχουν λυτρωθεί οι πιστοί από το αίμα του Ιησού στο Σταυρό;

Ο Ιησούς ξεκίνησε τη δημόσια αποστολή του ανακοινώνοντας την επικείμενη Βασιλεία του Θεού. Ωστόσο, σε μεταγενέστερο στάδιο, όταν είδε ότι η δυσπιστία του λαού ήταν μη αναστρέψιμη, ήξερε ότι μπορεί να χρειαστεί να ακολουθήσει τη πορεία του πόνου, το δρόμο του σταυρού. Στο Όρος της Μεταμορφώσεως αποφασίστηκε, ότι από εκείνη τη στιγμή ο Ιησούς θα ακολουθούσε μια διαφορετική πορεία. "Ξαφνικά δύο άντρες άρχισαν να μιλούν μαζί του: ήταν ο Μωυσής και ο Ηλίας, οι οποίοι παρουσιάστηκαν με λαμπρότητα και μιλούσαν για το θάνατό του στην Ιερουσαλήμ, με τον οποίο θα εκπλήρωνε την αποστολή του" (Λουκ 9:30-31).

Αντί να πάρει την ένδοξη πορεία, τη πορεία του Κυρίου της Δόξης (Ησ 9:11, 60), ο Ιησούς θα έπρεπε τώρα να ακολουθήσει την πορεία του "πάσχοντος Μεσσία" (Ησ 53). Μόνο από εκείνη τη στιγμή, άρχισε ο Ιησούς να διακηρύσσει τα πάθη του, το θάνατό του, την Ανάστασή του και την πλέον απαραίτητη επιστροφή του. Το Βασίλειο των Ουρανών επί της γης έπρεπε να αναβληθεί για ένα μεταγενέστερο χρονικό σημείο.

Ο εκλεκτός λαός δεν πίστεψε στον Ιησού, στράφηκε εναντίον του και τον εγκατέλειψε. Αυτή τους η στάση τους τοποθέτησε στη πλευρά του Σατανά. Ο Μεσσίας δεν είχε έρθει για να απορριφθεί και να σκοτωθεί.



Ο βίαιος θάνατος του Ιησού στο σταυρό ήταν:

- Όχι το αρχικό σχέδιο του Θεού για να οικοδομηθεί τη Βασιλεία Του
- Μια εναλλακτική πορεία που ο Ιησούς έπρεπε να πάρει λόγω της δυσπιστίας του λαού
- Η επίθεση του Σατανά στο σώμα του Ιησού, για να τον εμποδίσει να εκπληρώσει το ιδέωδες του Θεού στη γη



Ο Ιησούς, ο οποίος ήταν εντελώς αναμάρτητος και ήταν ενωμένος με την καρδιά του Θεού, αποφάσισε να πάρει την αμαρτία της ανθρωπότητας πάνω του, για να ανοίξει τουλάχιστον ένα δρόμο για πνευματική σωτηρία. Ενώ κρεμόταν στο σταυρό, ο Ιησούς προσευχόταν για τη συγχώρεση των ανθρώπων (Λουκ 23:34). Με αυτόν τον τρόπο, ο θάνατός του στον σταυρό έγινε τα λύτρα για την απιστία της ανθρωπότητας.

Όχι η ίδια η σταύρωση, αλλά η αμετάβλητη, άνευ όρων αγάπη του Ιησού για τους εχθρούς και τους βασανιστές του, ακόμα και τη στιγμή του μαρτυρικού θανάτου του, ήταν η ουσία της νίκης του Θεού.

Μια νέα θρησκεία, αλλά όχι το Βασίλειο των Ουρανών

Η άνευ ορών αγάπη του Ιησού στον σταυρό δεν επέτρεψε μόνο τη δική του ανάσταση, αλλά δημιούργησε τη δυνατότητα για την ανάσταση ολόκληρης της ανθρωπότητας. Η Ανάσταση είναι η μετάβαση από τον πνευματικό θάνατο στην πνευματική ζωή. Μέσω της Ανάστασης του εσταυρωμένου Ιησού, ο Θεός άνοιξε ένα δρόμο προς την πνευματική Σωτηρία. Αυτός ο δρόμος οδηγεί σε μία σφαίρα που είναι απαλλαγμένη από την επιρροή του Σατανά. Αυτή η σφαίρα ονομάζεται "Παράδεισος" (Λουκ 23:43). Αν οι άνθρωποι ενωθούν μέσω πίστης με τον αναστημένο Ιησού, το πνεύμα τους μπορεί να σωθεί και να μεταβεί σ' αυτή τη σφαίρα της σωτηρίας και της πνευματικής ζωής, όπου κανείς βιώνει και μοιράζεται ένα νέο, υψηλότερο επίπεδο θεϊκής αγάπης.

Από την Ανάσταση του Ιησού, η ανθρώπινη ιστορία έχει υποστεί την καλή και θετική επιρροή αυτής της νέας πνευματικής σφαίρας. Ο Χριστιανισμός, με βάση το μήνυμα του Ιησού της αγάπης για το Θεό και το συνάνθρωπο είχε τεράστιο αντίκτυπο στην ανθρώπινη ιστορία. Ίσως να έχει κάνει τη μεγαλύτερη συμβολή στην πνευματική και ηθική πρόοδο της ανθρωπότητας, καταλήγοντας στα πολλά εσωτερικά και εξωτερικά επιτεύγματα της σύγχρονης εποχής μας.

Παρ' όλα αυτά, η οδυνηρή πορεία της σταύρωσης και της Ανάστασης του Ιησού ήταν μια εναλλακτική πορεία, η οποία έφερε μόνο μερική λύτρωση. Αν οι άνθρωποι είχαν ακολουθήσει τον Ιησού, κατά τη διάρκεια της ζωής του στη γη, η ανθρωπότητα θα είχε βιώσει πλήρη Σωτηρία (πνευματική και σωματική). Καθώς το σώμα του Ιησού βεβηλώθηκε κατά τη διάρκεια της σταύρωσης, η σωτηρία μέσω του Ιησού μπορεί να είναι μόνο πνευματική, και συνεπώς περιορισμένη.

Αυτό αποδεικνύεται από τα ακόλουθα:



■ Το φυσικό σώμα των πιστών δεν έχει σωθεί

Το φυσικό μας σώμα είναι υπό τη συνεχή επιρροή της αμαρτίας. Ο Άγιος Παύλος, ο βασικός ιεραπόστολος του πρώιμου Χριστιανισμού, στην προς Ρωμαίους επιστολή του εξέφρασε την απελπισία του για το γεγονός, ότι το πνεύμα και το σώμα αντιτίθεται το ένα το άλλο (Ρωμ 7: 21-26).

■ Το προπατορικό αμάρτημα δεν έχει απομακρυνθεί και δεν υπάρχει ακόμα μια καθαρή γενεαλογία.

(Ιω 1:10) Παρόλο που ο Ιησούς έφερε πνευματική σωτηρία, οι άνθρωποι εξακολουθούν να γεννιούνται με το προπατορικό αμάρτημα. Κατά συνέπεια, ακόμη και οι πιστοί, που έχουν δεχθεί τον Ιησού και το Άγιο Πνεύμα, συνεχίζουν να έρχονται αντιμέτωποι με την αμαρτία και να μεταδίδουν το προπατορικό αμάρτημα στους απογόνους τους. Το θείο Μυστήριο του βαπτίσματος δεν μπορεί να αφαιρέσει το προπατορικό αμάρτημα.

Αφενός, η πνευματική Σωτηρία ήταν η βάση πάνω στην οποία χτίστηκε ο Χριστιανισμός ανά τον κόσμο και μπόρεσε να συμβάλει τόσο πολύ στην πνευματική πρόοδο της ανθρωπότητας. Αφετέρου, το φυσικό σώμα δεν έχει ακόμα λυτρωθεί και το προπατορικό αμάρτημα εξακολουθεί να επηρεάζει έντονα την ανθρωπότητα. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η ιστορία των ανθρώπινων δεινών, του εγωισμού, των συγκρούσεων και της αιματοχυσίας συνεχίζεται μέχρι σήμερα. Ο Θεός, ο γονέας της ανθρωπότητας, εξακολουθεί να υποφέρει με τα βάσανα των παιδιών Του.

Ως εκ τούτου, οι Χριστιανοί προσδοκούν τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού. Όταν ο Χριστός επιστρέψει, θα φέρει πλήρη - δηλαδή φυσική και πνευματική - σωτηρία σε κάθε άνθρωπο.

Η δυσκολία της αναγνώρισης του Χριστού

Πολλοί πιστεύουν ότι, όταν επανέλθει ο Μεσσίας, θα αναγνωρίσει τους άξιους πιστούς και θα τους συγκεντρώσει γύρω του. Αντιθέτως, οι άνθρωποι πρέπει να αναγνωρίσουν από μόνοι τους ποιός είναι ο Μεσσίας. Αυτή είναι η πραγματική πρόκληση. Ο εβραϊκός λαός είχε εσφαλμένες προσδοκίες και απέτυχε να αναγνωρίσει ότι ο Ιησούς ήταν ο Μεσσίας, παρόλο που ζούσε και εργαζόταν μπροστά στα μάτια τους.

Το Ιδεώδες του Θεού

Στις Αρχές της Δημιουργίας (δείτε Μέρος 1) μάθαμε, ότι η αρχική επιθυμία του Θεού για την ανθρωπότητα είναι η εκπλήρωση των Τριών Μεγάλων Ευλογιών, έτσι ώστε να πραγματοποιηθεί έναν αιώνιο κόσμο καλοσύνης. Αυτό το ιδεώδες δεν έχει αλλάξει ούτε στο ελάχιστο από την ανθρώπινη Πτώση. Μέσω του Μεσσία, ο Θεός θέλει να πραγματοποιήσει αυτό το ιδεώδες. Ο Ιησούς ήλθε για να εκπληρώσει για πρώτη φορά τις τρεις Ευλογίες και να κάνει πραγματικότητα το ιδεώδες του Θεού. Έτσι, για να κατανοήσουμε την ουσία της αποστολής του Ιησού Χριστού, είναι απαραίτητο πρώτα να έχουμε κατανοήσει το ιδεώδες της Δημιουργίας του Θεού.

Πλήρης Λύτρωση

Ο Ιησούς δεν ήθελε μόνο να καταστήσει δυνατή τη συγχώρηση των αμαρτιών μας, αλλά και να καταστήσει δυνατή την απελευθέρωση μας από τη ρίζα της αμαρτίας. Διότι μόνο τότε, ο άνθρωπος είναι πραγματικά ελεύθερος και ικανός να βιώσει και να εκφράσει στο έπακρο την αγάπη του Θεού. Εξαιτίας του πρόωπου και βίαιου θανάτου του, ο Ιησούς δεν μπόρεσε να φέρει εις πέρας την αποστολή του. Να φέρει πλήρη Λύτρωση στην ανθρωπότητα. Έτσι, ακόμα και μετά την Ανάσταση του Ιησού, η αμαρτία εξακολουθεί να μας βασανίζει στην καθημερινότητά μας. Γι' αυτό είναι απαραίτητο να επανέλθει ο Μεσσίας.

Να είστε ανοικτοί για κάτι νέο!

Οι "ανορθόδοξες" διδασκαλίες του Ιησού φαίνονταν να έρχονται σε αντίθεση με τις εβραϊκές παραδόσεις, αλλά δεν το έκαναν! Ο Ιησούς δεν ήρθε με σκοπό να επαναλάβει τα λόγια της Παλαιάς Διαθήκης και να συνεχίσει τις παλιές παραδόσεις. Ήρθε για να δημιουργήσει μια νέα, βαθύτερη σχέση μεταξύ του Θεού και των ανθρώπων: μια σχέση αγάπης, όχι μια σχέση βασιζόμενη σε νόμους και τελετουργίες. Αυτό σημαίνει, ότι οι άνθρωποι του σήμερα πρέπει να έχουν ανοιχτό μυαλό και ταπεινή στάση, καθώς προετοιμάζονται για τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού.

Η αληθινή αξία του Ιησού..

..δεν βρισκόταν στα λόγια ή στα θαύματά του, αλλά στο γεγονός ότι ήταν ο φορέας του "DNA" της Βασιλείας του Θεού. Ήταν ο πρώτος αληθινός άνθρωπος, καθώς ζούσε σε πλήρη ενότητα με το Θεό. Δεν είχε το προπατορικό αμάρτημα, ούτε ήταν ευάλωτος στους πειρασμούς του Σατανά. Η ποιότητα της αγάπης του εκφράστηκε με πολλούς υπέροχους τρόπους. Ο θάνατος του Ιησού, του νέου αναμάρτητου Αδάμ, ήταν η μεγαλύτερη τραγωδία μετά την ανθρώπινη Πτώση.

Τι ακολουθεί μετά;

Αυτή η εισαγωγική σειρά περιλαμβάνει 6 βιβλιάρια που καλύπτουν τα βασικά περιεχόμενα των Θείων Αρχών.



1. Η αρχή της Δημιουργίας
2. Η ζωή μας ανάμεσα σε δύο κόσμους
3. Γιατί υπάρχει το κακό;
4. Γιατί χρειαζόμαστε τον Μεσσία;
5. Η τραγωδία του Ιησού Χριστού
6. Το σημείο καμπής της ιστορίας

Πίνακας: Φορντ Μάντρεξ Μπράουν, "Ο Χριστός πλένει τα πόδια του Πέτρου"



Να προετοιμάσει τον κόσμο για τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού

Οι Αρχές του Θεού δεν αλλάζουν, ούτε ο σκοπός Του! Ο σκοπός Του είναι να εγκαθιδρύσει ένα κόσμο αληθινής αγάπης, το Βασίλειο των Ουρανών επί της γης.

Μετά το θάνατο και την Ανάσταση του Ιησού, ο Θεός άρχισε να εργάζεται με τους πιστούς οπαδούς του Ιησού, τους Χριστιανούς, για να προετοιμάσει τον κόσμο για τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού. Ο Χριστιανισμός ξεκίνησε με τους 12 αποστόλους και τους 70 μαθητές του Ιησού. Τα πρώτα 400 χρόνια, οι Χριστιανοί υπέφεραν, όπως υπέφεραν και οι Εβραίοι κατά την περίοδο της δουλείας τους στην Αίγυπτο. Παρά την σκληρές διώξεις, η πίστη τους μεγάλωσε και με αφοσίωση διέδωσαν τις διδασκαλίες του Ιησού.

Τα τελευταία 2.000 χρόνια, ο Χριστιανισμός πέρασε μια ιστορική πορεία που είναι παράλληλη με εκείνη του λαού του Ισραήλ.

Στο επόμενο -και τελευταίο- μέρος αυτής της εισαγωγικής σειράς των Θείων Αρχών, θα ανακαλύψουμε εξαιρετικές ομοιότητες μεταξύ της ιουδαϊκής και της χριστιανικής ιστορίας. Μέσα από τα «σημάδια» της εποχής μας θα καταλάβουμε επίσης, ότι σίγουρα ζούμε στην εποχή των Έσχατων Ημερών, όπου η ανθρωπότητα θα βιώσει την Δευτέρα Παρουσία.



ΟΙ ΘΕΙΕΣ ΑΡΧΕΣ ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ

Οι **Θείες Αρχές** είναι μια νέα αποκάλυψη από το Θεό για την ανθρωπότητα. Αποκαλύφθηκε από τον Θεό στον Αιδ. Σαν Μιόνγκ Μουν, οποίος τις συστηματοποίησε. Οι Θείες Αρχές προσφέρουν επαναστατικές νέες ιδέες σχετικά με τη φύση και το έργο του Δημιουργού μας. Αυτή η σειρά των 6 βιβλιαρίων δίνει μια εισαγωγική γενική επισκόπηση των κύριων διδασκαλιών των Θείων Αρχών όσον αφορά τα παρακάτω θέματα:

Οι Αρχές της Δημιουργίας

Η φύση Του Θεού, το Ιδανικό Του και οι αρχές της Δημιουργίας.

Η Πτώση του ανθρώπου (Το προπατορικό αμάρτημα)

Πώς ήρθε το κακό στον κόσμο και πώς επηρεάζει την ανθρωπότητα.

Η Αποκατάσταση του Ιδεώδους Του Θεού

Αποκαλύπτει την πορεία που ακολούθησε ο Θεός μετά το προπατορικό αμάρτημα για να αποκαταστήσει την ανθρωπότητα.

«Η Αρχή», το βιβλίο που περιέχει τις διδασκαλίες των Θείων Αρχών, περιλαμβάνει τα ακόλουθα κεφάλαια:

- Οι Αρχές της Δημιουργίας
- Το προπατορικό αμάρτημα
- Η Αποστολή του Μεσσία
- Η συντέλεια της Ανθρώπινης Ιστορίας
- Η Ανάστασις
- Προορισμός
- Χριστολογία
- Οι Αρχές της Αποκαταστάσεως
- Η Πρόνοια για την Αποκατάσταση
- Ο Μωυσής και ο Ιησούς Χριστός στην πρόνοια για την αποκατάσταση
- Προνοιακή χρονική ταυτότητα
- Προετοιμασία για τη Δευτέρα Παρουσία
- Η Δευτέρα Παρουσία



Σαν Μιόνγκ Μουν (1920 - 2012)

Στην ηλικία των 16 ετών ο Σαν Μιόνγκ Μουν έλαβε την αποστολή του μέσα από ζωντανή επικοινωνία με τον αναστημένο Χριστό. Ακολούθησε ένα μοναχικό και επώδυνο μονοπάτι για να βρει απαντήσεις στα θεμελιώδη ερωτήματα της ζωής - αποκλυπτικές γνώσεις που αποτελούν πλέον τη διδασκαλία, γνωστή ως "οι Θείες Αρχές".

Ανακάλυψε πνευματικές αρχές, που αποτελούν τη βάση του έργου Του Θεού στην ανθρώπινη ιστορία και έτσι, άνοιξε ένα δρόμο για να ξεπεραστούν οι ιστορικές συγκρούσεις μεταξύ φυλών, πολιτισμών και θρησκειών και για τη δημιουργία μιας "ενοποιημένης" θεώρησης της ζωής, όπου οι φυσικές και οι πνευματικές διαστάσεις είναι εναρμονισμένες.



ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΙΡΗΝΗ
ΚΑΙ ΕΝΟΠΙΗΣΗ